

Anonymiserad version

Översättning

C-870/19 - 1

Mål C-870/19

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

26 november 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Corte Suprema di Cassazione (Italien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

19 september 2019

Klagande:

Prefettura – Ufficio territoriale del governo di Firenze

Motpart:

MI

CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE

[utelämnas]

ANDRA TVISTEMÅLSAVDELNINGEN

[utelämnas]

har meddelat följande

INTERIMISTISKA BESLUT

angående överklagande [utelämnas] som har ingetts av

PREFETTURA – UFFICIO TERRITORIALE del GOVERNO di FIRENZE
(prefektmyndigheten i Florens), genom den pro tempore prefekten, [utelämnas]

– *klagande* –

mot

MI, [utelämnas]

[utelämnas]

– *motpart* –

av dom [utelämnas] som har meddelats av TRIBUNALE di FIRENZE, [utelämnas],

[utelämnas] [**Orig. s. 2**] [utelämnas]

[**Orig. s. 3**]

Bakgrund:

Prefettura – U.T.G. di Firenze har överklagat dom [utelämnas] som meddelades av Tribunale di Firenze. Till stöd för överklagandet har klaganden anfört en enda och detaljerad grund. Motparten har inkommit med svarsskrivelse.

För att bättre förstå de faktiska omständigheterna i målet följer nedan en kortfattad beskrivning av dem.

Genom den överklagade domen bifölls överklagandet ingett av MI, som hade begått 24 överträdelser av artikel 19 i lag nr 727/1978, närmare bestämt uteblivet uppvisande av diagramblad för flera dagar, med anledning av vilka det hade upprättats ett antal rapporter, som har bifogats rättegångshandlingarna.

Genom det avgörande som prefektmyndigheten nu har överklagat till förevarande domstol [utelämnas] (*uppgifter som saknar betydelse för tolkningsfrågan*) ändrades således det tidigare överklagade avgörandet, genom vilket domstolen i första instans hade ogillat överklagandet om ogiltigförklaring av ovannämnda rapporter över konstaterade överträdelser av Codice della Strada (vägtrafiklagen), och det i huvudsak tillämpades en enda påföljd för de begångna överträdelserna.

Motparten har inkommit med svarsskrivelse och yrkat att överklagandet ska ogillas.

[utelämnas] [**Orig. s. 4**] [utelämnas]

[utelämnas] (*hänvisningar till det nationella förfarandet*)

Skäl

- 1.- Genom sin överklagandegrund har klaganden åberopat åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 19 i lag nr 727/1978 samt artiklarna 14.1, 15.2 och 15.7 i [rådets] förordning (EEG) nr 3821/85 [av den 20 december 1985 om färdskrivare

vid vägtransporter (EGT L 370, 1985, s. 8; svensk specialutgåva, område 7, volym 3 s. 120) (nedan kallad förordning nr 3821/85)], jämförda med artikel 360.1 nr 3 i codice di procedura civile (civilprocesslagen).

I korthet har klaganden gjort gällande att det överklagade avgörandet är felaktigt, eftersom det i fråga om överträdelse av ovannämnda lagstiftning om diagramblad för färdskrivare i fordon ansågs att underlåtelser att visa upp nämnda blad endast kunde beivras inom de gränser som fastställs i lagstiftningen ("Diagramblad för den innevarande veckan och de diagramblad som föraren använt under de föregående 15 dagarna eller – efter den 1 januari 2008 – för innevarande dag och de föregående 28 dagarna", artikel 15 i ovannämnda förordning) genom en enda påföljd för en enda överträdelse och inte – såsom däremot skedde i förevarande fall – genom flera påföljder, närmare bestämt genom att det tillämpas en påföljd för varje enskild delperiod i den tidsram som avses i lagen.

Klaganden har bland annat uttryckligen anfört att "den aktuella tvisten är identisk med **[Orig. s. 5]** tusentals tvister som för närvarande pågår vid domstolar i första instans i hela landet". Med anledning av de i hög grad motstridiga ståndpunkterna i frågan har klaganden dessutom yrkat att tvisten ska lösas genom att det meddelas ett vägledande avgörande för klargörande av frågan [*pronuncia chiarificatoria*].

2.- Efter vederbörlig redogörelse för överklagandegrunden påpekas följande.

MI överträdde artikel 15.7 i förordning nr 3821/85, i dess lydelse enligt artikel 26 i [Europaparlamentets och rådets] förordning (EG) nr 561/2006 [av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 2006, s. 1)].

I nyss nämnda bestämmelse stadgas följande: "Föraren ... skall alltid på kontrolltjänstemans begäran kunna visa upp följande: i) Diagramblad för den innevarande veckan och de diagramblad som föraren använt under de föregående 15 dagarna. ii) Förarkortet, om föraren innehar ett sådant. iii) Eventuell registrering som gjorts för hand och utskrift som gjorts under den innevarande veckan och de föregående 15 dagarna ... Efter den 1 januari 2008 skall de tidsperioder som avses i leden i och iii emellertid täcka innevarande dag och de föregående 28 dagarna."

Mot bakgrund av ovanstående referensregelverk är lösningen av förevarande tvist avhängig vilken tolkning som görs av nämnda bestämmelse.

[Orig. s. 6]

Om denna bestämmelse ska tolkas så, att föraren är skyldig att uppvisa ett enda agerande som består i att i sin helhet visa upp diagrambladen för ett visst antal arbetsdagar för de behöriga kontrolltjänstemännen, måste överträdelsen av bestämmelsen utgöra en enda överträdelse, eftersom det rör sig om ett enda agerande.

Av detta följer att ett enda agerande enbart kan medföra att föraren begår en enda överträdelse och att det tillämpas en enda påföljd, utan straffkumulation och oberoende av antalet enskilda diagramblad som föraren inte kan visa upp.

Om bestämmelsen däremot tolkas så, att den avser ett agerande som kan delas upp i flera delageranden kan det upprättas lika många rapporter över konstaterade överträdelser som antalet dagar (eller – som i förevarande fall – grupper av dagar) som föraren inte har uppfyllt uppvisningsskyldigheten.

Den hänskjutande domstolen har redan, men då utifrån en annan synvinkel, haft tillfälle (dom nr 17073 av den 3 augusti 2007 meddelad av Corte suprema di Cassazione, avdelningen för arbetsrättsliga mål) att pröva frågan om vilket agerande som näringsidkare ska uppvisa, med beaktande av att näringsidkare i enlighet med artikel 14.2 i förordning nr 3821/85 ska bevå diagrambladen i minst ett år efter användandet.

[Orig. s. 7]

Den omständigheten att den sistnämnda bestämmelsen har en annan funktion och ett annat syfte kan emellertid inte i sig själv medföra att det även i förevarande fall ska tillämpas en enda påföljd för ett enda agerande, även om ordalydelsen i ovannämnda artikel 14, där det föreskrivs en påföljd för varje enskilt diagramblad för kördagarna som saknas, a contrario – och då det inte uttryckligen stadgas annat – tyder på att det samlade agerandet utgör en enda överträdelse av ovannämnda artikel 15 och medför en enda påföljd.

I stället för denna tolkning kan det göras en annan tolkning som tar större hänsyn till att ovannämnda lagstadgade skyldighet kan vara föremål för kringgående eller fragmentering [utelämnas] (*detaljer om det nationella förfarandet*), det vill säga en tolkning som är mer i linje med ett strängare kriterium.

Den hänskjutande domstolen är väl medveten om EU-domstolens uttalande i domen av den 9 februari 2012, C-210/10, som meddelades i ett mål angående en begäran om förhandsavgörande [utelämnas] från en ungersk domstol.

Efter att ha prövat målet, som just gällde huruvida påföljden för överträdelser av regler om användningen av färdskrivare var proportionell, fastslog EU-domstolen följande: ”Enligt artikel 19.1 i förordningen ska medlemsstaterna fastställa ’sanktioner för överträdelser av bestämmelserna **[Orig. s. 8]** ... Dessa sanktioner skall vara effektiva, proportionella, avskräckande och icke-diskriminerande.”

Detta borde uppenbarligen innebära att varje enskild medlemsstat ska fastställa lämpliga påföljder med hänsyn tagen till den sammanlagda tidsperioden (tjuugoåttio dagar) och inte med hänsyn tagen till den enskilda dagliga överträdelsen, som eventuellt kan kumuleras, med den ytterligare följden – som i övrigt har konstaterats och är av betydelse – att påföljdens avskräckande verkan knappast kan uppnås genom en praxis enligt vilken det tillämpas flera påföljder som

eventuellt inte är proportionella, närmare bestämt avrundade nedåt, i förhållande till den sammanlagda underlåtenheten.

Med anledning av de objektiva tolkningstvivel som aktualiseras mot bakgrund av ovanstående finner den hänskjutande domstolen det vara nödvändigt att begära förhandsavgörande från EU-domstolen beträffande följande fråga:

”Kan artikel 15[.7 i förordning nr 3821/85] tolkas på så sätt att den innebär att fordonets förare ska uppvisa ett enda, samlat agerande, med den följd att föraren, om denne underlåter att uppvisa ett sådant agerande, ska anses begå en enda överträdelse och ska åläggas en enda påföljd, eller kan nämnda artikel – genom tillämpning av straffkumulation – medföra lika många överträdelser och påföljder som antalet dagar för vilka färdskrivarens diagramblad [Orig. s. 9] för den i lagen avsedda tidsperioden (’innevarande dag och de föregående 28 dagarna’) inte har visats upp?”

Av dessa skäl

beslutar den hänskjutande domstolen

[utelämnas] (*hänvisning till unionsrätten*) att handlingarna i målet ska översändas till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande beträffande ovannämnda fråga.

[utelämnas] (*hänvisningar till vilandeförklaringen av det nationella förfarandet*)

Beslutat [utelämnas] den 19 september 2019.

[utelämnas]

ARBETSDOMSTOLEN